

ગૂજરાત વિદ્યાપીઠ ગ્રંથાલય

[ગજરાતી કૉપીરાઇટ વિભાગ]

અનુક્રમાક ૧૦૧૪૪ વર્ગિક

પુસ્તકનું નામ રા. કો. ૩૫૧, ૩૨૫૧

વિષય ૧ - ૧૨૧

ગ્રંથસત્વિધામૃત
૧૦૧૬૬
શ્રી
રાણાછોડછનો ગરબો.

છોમાળા છબીલા છેલ, રણુછોડ રંગીલા
કરી બોડાણુપર મહેર, હો મોરલીરાળા

અઠળ કળા અલબેલા તારી, પાર ન પામે શેયરે;
વેદ વિચારી વિરમય પામ્યા, સમગળયો નહી દેશ. રણુછોડ૦

મહા મોટપ મહારાજ તમારી, મુખથી કેમ કહેવાયરે;
સમુદ્રમાંથી ચાંચ બર્ષે જમ, પક્ષીની તૃષા જમ. રણુછોડ૦

મંદ ગતિ મહારાજ મહારી, મલીન માંડ મનરે;
શરણે રાખો શામળીયા મને જાણી તમારો જન. રણુછોડ૦

હારકાના વાસી રાય, રણુછોડ તમારું નામરે,
ધણી દયા ગુજરાન ઉપર કરી, આબ્યા ડોકાર ગામ. રણુછોડ૦

બોડાણાની બક્તિ બાવી, ભુધરજી બલી તમનેરે;
અઠળક ઢળીયા ધરણીધર, દુર્લભ છો અગમ નિગમને. રણુછોડ૦

ધન્ય બોડાણા ધીરજ તારી, ધન્ય ધન્ય તારી માતરે;
પાતળીયો પોતાનો કીધો, હેતે કાલ્યો હાય. રણુછોડ૦

સિતેર વર્ષ સેવા કરી, શામળીયો સધળરાયરે;
ડોકરથી તો હારકાં માંહે, વર્ષે બે ત્રણ ફેરા ખાય. રણુછોડ૦

કરમાં તુળસી વાવીને, જઈ ચતુર્ભુજને ચઢાવીરે;
પ્રભુજી તો પ્રસન્ન થયા ને, દયા દીક્ષમાં આવી. રણુછોડ૦

અબળબેલો બોલ્યા એમ મુખથી, બોડાણાની સાયરે,
એકાન્તે આવીને કહ્યું તે, રાહ ન જાણે વાત. રણુછોડ૦

ધણા દીવસ તેં મારે કાળે, મહા મોટું કષ્ટ કીધુરે;

વપુ આ તાઈ જુદુ થયું તે, જોઈ માઈ મન બીધું.	રણુછોડ૦
તે માટે હું તારી સાથે, આવું તારે ગામરે;	
તારે ચરણે નથી ચલાવું, તે માટે તજવું ધામ.	રણુછોડ૦
કહ્યું માઈ માની કાલે, જા તું ડોકાર ગામરે;	
ડામણું લાવ તું વાત ન કુટે, મનમાં રાખી હામ.	રણુછોડ૦
બોડાણો કહે બાપજી હું, ડામણું ક્યાંથી લાવુંરે;	
મારે ઘેર તો નથી મહારાજ, કેમ કરીને આવું.	રણુછોડ૦
મોહનજી કહે માગી લાવો, જેવી તેવી વેહેલરે;	
જાત જોયાનું કામ નથી, બે જોડી લાવો બેલ.	રણુછોડ૦
બોડાણાને વચનજ આપી, વિદાય કીધા વળતીરે;	
વનમાળી કહે તારે માટે, વાત આવી છે મળતી.	રણુછોડ૦
વાર કહીને વિકુલજીને, ચરણે પડ્યો કરજોડરે;	
લજ્જા મારી લટકાળા તમે, રાખજો શ્રી રણુછોડ.	રણુછોડ૦
અતિ આતુરતા અંગમાં તેના. આવ્યો ડોકાર ગામરે;	
પાડોશી પ્રયે કહી માગ્યું, તમ સરખું છે કામ.	રણુછોડ૦
ઉપકાર માનું તમતણો જો, આપો બળદરે વેહેલરે;	
જાવું દારકામાં છેલ્લો ફેરો, ત્રીકમજીની ટેહેલ.	રણુછોડ૦
પુરવાસી પાડોશી કહે બાહ્ય, જેવી તેવી મળશેરે;	
જેમ તેમ કરીને જોડી જાઓ, બાઅ તમાઈ રળશે.	રણુછોડ૦
એવું સાંભળીને ઉઠ્યો પોતે, વાર કહી વેહેલ જોડીરે;	
વેલા કરતા વનમાળીના મંદીર પાછળ છોડી.	રણુછોડ૦
ચુગળી સહુદો હસવા લાગ્યા, કોતક સરખી વાતરે;	
બોડાણો તો આણે આવ્યો, લેઈ જવાને નાથ.	રણુછોડ૦
વેહેલને બે બળદ જોતાં, હસ્થા મુખ મચકોડીરે;	

ત્રિશુવનમાં નહી મળે ભાષ આવી બેલની જોડી.	રણુછોડ૦
બોડાણો કહે હસો ભાષજો, હસવા સરખી વાતરે;	
કમ્પર ઇચ્છા કોઈ ન જાણે, કેવું થશે પ્રભાત.	રણુછોડ૦
સંધ્યા થઈ ને શયન કરાવ્યું, રણુછોડને રંગબેરે:	
આંધી રાતે ઉઠ્યા પોતે, પ્રીતમ કરીને પેર.	રણુછોડ૦
તાળાં લોડ્યાં ભુંગળ ભાગી, આંખા મંદિર બહારરે,	
બોડાણની પાસે આવી, પ્રેમે કર્યો પોકાર.	રણુછોડ૦
જાગ જાગ તું ઝટપટ કરીને, વિઠલ કહે વેહેલ જોડરે;	
બોડાણો ઝખડીને જાણ્યો, દીદા શ્રી રણુછોડ.	રણુછોડ૦
મદમદ કંઠ ગળગળું બોલે, થર થર ધ્રુજે અંગરે;	
ગોવિંદજી હવે થી ગત થાશે, તમે રાખજો રંગ.	રણુછોડ૦
બળદ તો બેસે ને ઉઠે, ચાલે નહીં લગારરે;	
પ્રાત સમે પકડશે મુને, મારશે બહુ વિધ માર.	રણુછોડ૦
જગજીવન કહે જમમ ત્યમ કરીને, આંખા સુધી કહાડરે;	
હાંકીશ પછી હું હેત કરીને, માનીશ તરસા પાડ.	રણુછોડ૦
જમમ ત્યમ કરીને આંખા સુધી, પાછલી રાતે પહોંતારે;	
રાશ પરોણો પોતે લીધો, બોડાણો મહે મુના.	રણુછોડ૦
વેગે વેહેલ ઉરાડી પોતે, અત્રીક્ષથી અલબેક્ષરે;	
ઉમરેઠ ને ડાકોરની વચ્ચે, લાવીને તો મેલે.	રણુછોડ૦
બોડાણને કહે જમજીવન, જાગી જોને વાટરે;	
પ્રાત થયો ઉઠ આજસ મેલી, જો આંખો કાંઈ ધાટ.	રણુછોડ૦
આંખ ઉઘાડી ઉઠ્યું જોયું, બોડાણે તેણીતારરે,	
શ્યામળીઆ સીમાડો મારા. ગામ તણો નિરધાર.	રણુછોડ૦
અલબેલો ઉતરીઓ હેઠે, લિંબ તળે લટકાવોરે;	

ચિત્તામ કીધા વાલાજીએ, થાક થંભીને ટાળ્યો.	રજુછોડ૦
તે લિ'મડાનું લટકાળા તમે, એક ઠાળ કીધું મીઠું રે;	
કર અડકાડી કડવાસ કાઢી, તે સર્વે દ્રષ્ટે દીઠું.	રજુછોડ૦
પાતળીએ ત્યાં પગલાં પાડ્યાં, પોતાનાં સાક્ષાતરે;	
અલાપી એ'ધાણી તેની સર્વે જાણે વાત.	રજુછોડ૦
એમ કહી અલભેલો આવ્યા, હકમડ ડાકાર મામરે;	
ખોડાણા પ્રત્યે એમજ ખોલ્યા, રહેવાનો કર ઠામ.	રજુછોડ૦
ધરણીધર કહે ધામ તન્યું મેં, તે સહુ કોષ્ટએ જાણ્યું,	
મંદિરમાં મુજને નહીં દેખે. જ્યારે વાશે વાહાણું.	રજુછોડ૦
ધસમસ ધસમસ ધાધ આવશે, ગુમળીઓ ધરવાળારે;	
જામળીઓ કહે મુજને સંતાડી, તું બેસ અલીને માળા.	રજુછોડ૦
ગોમતીમાં ગોવિંદજી પેઠા, વાવમાં વનમાળીયે;	
જાળો દેતા ગુમળી આવ્યા, થોડે દિવસે ચાલી.	રજુછોડ૦
ખોડાણાને બાંધી લાવો, ગુમળીઓ એમ ખોલ્યારે;	
ખોડાણો ગોરસ લધ મળવા, મયા સહુના પેહેલા.	રજુછોડ૦
આવતામાં આખ ચઢાવી, ગુમળીએ વિકાળરે;	
ચોર તું કેમ ચોરી લાગ્યો, ભૂધરજી ભૂપાળ.	રજુછોડ૦
ખોલ ખોલ કહી ખરજી મારી, મુરહામત પાડ્યોરે;	
અંગીકાર કરી અલભેલે, કુખમાં દીસે ખાડો.	રજુછોડ૦
ગોમતીમાં રૂંધીર થયું તે, જાહેર જુગ મોજારે;	
એ એ'ધાણે અલભેલોજી, રોષી કાઢ્યા નીર ખહાર.	રજુછોડ૦
એ વચને ત્યાંથી બળવંત ખોલ્યા, હું હવે નહિ આજુરે;	
મુજ ખરાખર સોનું લાધને, કરો તમે મન જાણ્યું.	રજુછોડ૦
લાલચમાં લપટાયા સર્વે, લોભમાં લેવાયારે;	

સરકાર સર્વે પંચ મળીને, ત્રીસ તીરે લાવ્યા.	રણુછોડ૦
સામા સાખી લખ્યું લેખને, બોડાણો એમ બોલ્યો	
એકાંતે અલબેલા સાથે, પ્રીતે પડેા બોલ્યો,	રણુછોડ૦
મહારાજ મુજ પાસે નથી, એક વાલ કેરી વીંટીરે;	
સોનું જોઇએ સ્થામ બરોબર, ચિતમાં ચિંતા પેડી.	રણુછોડ૦
ગોવિંદ કહે ઘેર જઇને, મંગા બાઇને પુછારે;	
સવા વાલની વાળી છે, તે લાવો કાં તમે કુળે.	રણુછોડ૦
ઘેર આવીને મંગાબાઇને, વાત કરી વિસ્તારીરે;	
વાળી લેઇ વનમાળી તેડે, ગોવિંદની મત ન્વારી.	રણુછોડ૦
તરત લેખને તીરે આવ્યા, વાળી રાખી પાસરે;	
લજ્જા રાખજો લટકાળા અમો, ચરણ કમળનાં દાસ.	રણુછોડ૦
વડતી ડાળે ત્રાણું બાંધી, ત્રિકમળને તોલ્યારે,	
વાળી નમી ને વાલમ કર્યા, તવ જય જય સૌકો બોલ્યા.	રણુછોડ૦
ગ્રંખા થઇને જગજીવનને, ગુમગી માળો દેછેરે;	
કાળા તુલમાં કપટ ભર્યું છે, જૂડ ધણેરું રહે છે.	રણુછોડ૦
બાળપણે તેં મામો માર્યો, મથુરાં નગરી માંલરે,	
આજ લગી અમને અચરાવ્યા, હવે જઇએ ક્યાંય.	રણુછોડ૦
પ્રભુ કહે પાછા ફરો જાઓ, દારકાં મોજારરે;	
સ્વરૂપ મારું સંવત્રીમાં છે, તે કહાડજો બહાર.	રણુછોડ૦
નિરાશ થઈ નિસાસો મુકી, ગુમગી ઘેર પધાયરે;	
સેવત્રીમાં જઇને જોયું, પ્રભુ ત્યાં તો સધાર્યા.	રણુછોડ૦
સંવત બાર ને બારમાં પ્રભુ, બાકી કશી ન રાખીરે,	
દયા કરી ડોકારમાં આવ્યા, તે સર્વે પૂરે સાખી.	રણુછોડ૦
વરસ પાંચમે ઝોમણોતરે સુધી, અલબેલે એમ કીધુરે.	
ત્યાં લગી તો ઝોમતી તીરે, સહુને દર્શન દીધું.	રણુછોડ૦

અભેસંગ એક સળ આબ્યો, મારવાડથી મેસિરે,
 પીલાજીશું પ્રપંચ કાધો, મનમાં મેલ છે ખોટો. રણુછોડ૦
 તેણે મન માન્યું મોહનજીનું, મંદિરતો આદરવું;
 જમજીવનને જોગ મેળવવો, પરમેશ્વરનું કરવું. રણુછોડ૦
 કારજ કીધું જાણી વજર, રતનસંમને તોડે;
 મોહનજીનું મંદિર મોટું, કર તું દિવસ થોડે. રણુછોડ૦
 મંદિર કરાને મહારાજાને, પધરાઆ ત્યાં પ્રીતેરે;
 સંવત સત્તર એકાશીમાં, રંગીશો રંગ રીતે. રણુછોડ૦
 માણેકઠારીએ મેળો કીધો, મોહનને મન લાવેરે;
 વૈષ્ણવ વાજીત લેધ સર્વે, સંધ સમાજે આવે. રણુછોડ૦
 મોટું મહાત્મ્ય જાણીને જન, સર્વે દર્શને આવેરે;
 બેટ સામગ્રી શણગાર સારા, સ્થામણીયાને લાવે. રણુછોડ૦
 મેળો મહાભારત થયો તે, મંદિરમાં નવ માયરે;
 જમજીવનને જોવાને તો, જન તણા જીવ જાય. રણુછોડ૦
 ત્યારે મહારાજે મનસુખો કીધો, મંદિર મોટું કીજેરે;
 હાથે આસને અમો ખેસીને, દર્શન સફળે દીજે. રણુછોડ૦
 ત્રાંખેકરને તરત કહ્યું તે, ક્ષણ ન લાગી વારરે;
 કઠોર મધ્યે દોડી આબ્યો, પુનાનો રહેનાર. રણુછોડ૦
 આવીને અલખેલા ઠેર, આરંબ્યુ મંદિરે;
 સલાટ સારા શોધી કહે છે, વેગે કરજો વીર. રણુછોડ૦
 કામ કરતાં કસર ન કરશો, પૈસા પુરા પાડુંરે;
 ધનતો ધરણીધરનું સર્વે, થાન મુસ્તક ગાડું. રણુછોડ૦
 પાત્રામાં તો પથ્થર પૂર્વા, સીસુ ઢોળ્યું સારરે;
 મોહનજીનું મંદિર કીધું, શોભાનો નહિ પાર. રણુછોડ૦
 મહારાજાશીનું મંદિર ત્યાંતો ત્રીજે વરસે તૈયારરે;

પ્રભુજીને પધરાવવા તણો, કીધો છે નિરધાર.	રણુછોડ૦
સરવે મળીને સ્થામળીઆની, પાસે આવ્યા પ્રીતેર;	રણુછોડ૦
મુહૂર્ત જોવા માટે જોશી, તેડાવ્યા રંગ રીતે.	રણુછોડ૦
મુહૂર્ત જોઈને જોશી કહે છે, મંદિરમાં પધરાવોર;	રણુછોડ૦
મોડું મુહૂર્ત આજ દહાડો, ફરી ન આવે આવો.	રણુછોડ૦
અલખેલાજીને ઉચકે પણ ખસે નહિ તલ માત્રે;	રણુછોડ૦
વિચારી સહુ વિસ્મય પામ્યા, મળિયા સહુના માત્ર.	રણુછોડ૦
શું થાશે સ્થામળીઆ મોડું, મંદિર નિધ્યા થાશેર;	રણુછોડ૦
ત્રાંબેર કહે ટેક રાખજો, લજ્જા મારી જાશે.	રણુછોડ૦
પુણ્ય દાન બહુ પેરે કીધાં, પાતળીઓ પધરાવાર;	રણુછોડ૦
તોયે પણ મોહન ના માને, માટે મંદિર જવા.	રણુછોડ૦
સાંઝ પડીને સૌ કોઈ થાક્યા, કાંઈ ન સુઝે વાતર;	રણુછોડ૦
અલખેલાને એ ગમ્યું નહિ, હેડા પડીયા હાથ.	રણુછોડ૦
પ્રભુએ પ્રેર્યો પુરવાસી, કાંઈ બોલ્યો એવી વાતર;	રણુછોડ૦
જમજીવનને જોઈએ બાહ્યો બોડાણાની જાત.	રણુછોડ૦
તેના કુળમાં કાંઈ હોય લો, અલખેલાજી ઉઠેર;	રણુછોડ૦
ખોળ કરીને ખખર મંગાવો, તો ત્રિકમજી ત્રૂઠો.	રણુછોડ૦
શોધ કરીને શોધી કાઢ્યા, કુળ મધ્યેના કોઈર;	રણુછોડ૦
જોતામાં જુમજીવન કેઈ, મન રહ્યું છે મોહી.	રણુછોડ૦
અલખેલાને અંજે અડક્યા, સંજે સધગા સાથર;	રણુછોડ૦
અંતરિક્ષ ઉઠ્યા અલખેલા, તે કાંઈ ન જાણે વાત.	રણુછોડ૦
મિત કરી પાતળીયો લઇને, મોટે મંદિર ચાલ્યાર;	રણુછોડ૦
સિંહાસન ઉપર સ્થામળીયો, હરજી હેતે ચાલ્યા.	રણુછોડ૦
સંવત અઢાર અડયાત્રીશ, પ્રીત કરી પધાર્યો;	રણુછોડ૦
સહુને સુખ આપ્યું સ્થામળીયે, અંજે રંગ વધાર્યા.	રણુછોડ૦

- જોડાણાનું ખીરદળ માવા, વંચ જોલાબ્યો વહાલેરે,
ત્રાંબેકર તેને તેડીને, સરપાવ સારો આલે. રણછોડ૦
- ચકોર કીધું દારકાં તે, ત્રિકમજી તત્કાલેરે;
૯૫ લવ મારી લેખે ગણજો, તમે પિતા હું બાલ. રણછોડ૦
- સિંહાસનની શોભા સારી, આરસનું મહિં કામરે;
મધ્યે મોહન તમે ખીરાજો, જોવા સરખું ધામ. રણછોડ૦
- ચરણકમલનું ચિંતવન કરતાં, ચિંતા ચિત્ત જોલાયરે;
નૃપુર અંજર ધુધરીઓ, અલખેલા લેકે બલાય. રણછોડ૦
- ખીતાંબર પીળુ છે તેની, કસબની છે કારરે;
જડિત કંદોરો જોડે શોભે, ધુધરીનો ધલુધાર. રણછોડ૦
- કસબી વાગો કનક સરિખો, પટકો પીળો શોભેરે;
લહેર કસબની છેડા ઉપર, અલખેલને ઝોપે. રણછોડ૦
- ચારે હાથે ચતુર્બુજને, કડાં ચુનીઓવાળારે;
સાંકળી સંગે સારી શોભે, બાબુબંધ નખરાળાં. રણછોડ૦
- આંગળીએ અંશુડી ઉબવલ, વેદ અને વળી વીંટીરે;
પોંચી સાંકળી પાતળીયાને, મુખમાં મોરલી મીઠી. રણછોડ૦
- મોતી માળા ત્રણ તેવડી, અલખેલાને ઝોપેરે;
મોહનમાળા મોતી મોટે, ચરણે જમને ચોપે. રણછોડ૦
- સોનાની સાંકળીયો દોરો, ડુગ ડુગીયો માંહે અળકેરે,
શંખ ચક્ર ને ગદા પદ્મ એ, ચારે હાથે ચળકેરે. રણછોડ૦
- ગળુબંધ ગળામાં સોહીએ, કાને કુંડળ મોતીરે;
જડાવનું તિલક જડુવીરને, અખંડ ન્યોત ઉઘીતી. રણછોડ૦
- મુકુટ મનોહર મહારાજને, ભુગમાં ન મળે જોડારે;
મધ્યે ચુનીઓ ચળકે અગ્રી, કંથડીના તોરો. રણછોડ૦
- અદ્ભુત રૂપ રત્નામાં નાવે, એકે રસના શું બાબુરે;
અપાર એનો પાર નથી હું, કેમ કરીને અંખ. રણછોડ૦
- જોને જોવો જોઈએ તેને, તેવો છે અલખેલોરે;

ગવાય તેમ મુખ માળે ઝેના, રખે મુળજો મેલો.	રણુછોડ૦
ધન્ય બોડાણા ધીરજ તારી, બળવંતને તેં બાધ્યોરે;	રણુછોડ૦
જોગી મુનીને જે છે દુર્ધભ, તે પ્રજા પુજને લાધ્યોરે.	રણુછોડ૦
હાસરામાં હીક નીકળીયો, પ્રમણ્યામાં પ્રીતેરે;	
ફનીઆમાં તેં ડંકો કીધો, ડાકાર રહે રંગ રીતે.	રણુછોડ૦
ચાર જુગમાં જલ્ય થયો તું, બોડાણો બલીહારીરે,	
તન મન ધન તેં ત્રિકમ ઉપર, સર્વે નાંખ્યું વારી.	રણુછોડ૦
અલખેલાને અરજ અમારી, એકાંતે તમે કહેજોરે;	
અવગુણનો તો આંક નથી, તમે શામળીયાજી રહેજો.	રણુછોડ૦
જો મોહન મનમાં આણો તો, જુગમાં ન થશે જોડરે;	
ત્રાહિ ત્રાહિ શરણાંબત રાખો, રંગીલા રણુછોડ.	રણુછોડ૦
જે જે અવગુણ જોશો તે, પ્રજા મુજમાં ભર્યા ભરપુરરે;	
આળ કરો તો ઉડી જાઉં, જેમ આકાશનું પુર.	રણુછોડ૦
શામળીયા તમે સામુ જુઓ, રનેહ ધરીને શામરે;	
મન ઠેરવો મોહનજી માફ, સહેજે થાયે કામ.	રણુછોડ૦
ચરણકમલમાં ચિત્તકુ માર, તાણીને તમે રાખોરે;	
ધણી થઈ ગીરધારી મુજને, તરછોડી ના નાંખો.	રણુછોડ૦
બેઠે કર જોડી ચરણે લાગુ, કઈ સો સો હંડ પ્રજામરે;	
રણુછોડને તમે રાખો રસીયા, હું છું રંક જીલામ.	રણુછોડ૦
રાય હણુછોડનો ગરબો જે કેલ, ગાશે પુરજ પ્રીતેરે;	
તે ઉપર રોજી રંગીલો, રસબસ થઈ રંગ રીતે.	રણુછોડ૦
સહ મળીન સાંભળજો, હું કહું છું વારંવારરે,	
જુસ્તું ચુસ્તું માફ કરજો, કર્તા છે કિસ્તાર.	રણુછોડ૦
સંવત આદ્યસે અગણોતેરે, આદ્ય આસો માસરે,	
કૃષ્ણપક્ષને સ્વીવારે, મુખ માયા રણુછોડાસ.	રણુછોડ૦

પુનમ ચાંદની પુરી ખીલી અહિરે—એ રાગ.

સુંદર સ્થામની શોભા ખીલી પછીરે,
ખીરાળે ડંકપુરમાં રૂપાળા રણછોડ, હેતે નખીએ સંગાયે સંતો
આપણે. ટેક૦

મનહર મુર્તિ નીરખવાં, આવે સહુ નરનાર;
અપુર્ણ ચિત્ત આહીને, ઉર ઉતારે ચીતાર;
જેથી પુર્વ જન્મનાં પાપ જશે પળ એકમારે;
જામે જાનિત જાનિત કરતા શ્રી ગોપાળ. હેત૦

હીરા રત્ન જડીત છે, સુકુટ મણીમય શીષ,
મેર પીંછ કલગી ધરી, શીરપર શ્રી જગદીશ;
તેના તેજ તણે નહિ પાર, અતિ ચળકાટ છે રે,
કેટો વિંટયો સુંદર પેચ પુનઃ પચરંગ. હેત૦

જાલ તિલક કેસર કરી, કરતુરી મેહેકાય,
કમળ નયન કટી કેસરી, શશિ સુખ દિવ્ય સુહાય;
પ્રભુના હસ્તકમળમાં મધુરીથી મોતલી દીપતીરે;
કુંડળ માંહિ જડયા છે નીલમ મણી નંગ. હેત૦

તન ઉપર ધાનજી કર્યું પીતાંબર બહુ બેશ,
જામે જરકથી શોભતો, ખભે દીપતો ખેસ;
જામ જુમ ચંપા શુભાળ તુલસીહાર છે રે,
કમર કસી છે પટકે કેશવ કરજીનાંદ. હેત૦

સુકતામાળ મોહન ધરી, કંઠે એકવળ હાર,
ચંદનહાર ચીત્ર ચોટતું, મણી ખાણે કણમાર
હીરાકંઠી નવસરહાર હરીને જોપતારે;
ઉત્તર સ્ફટિક મણીની માળા દીપે અંગ. હેત૦

કટી કંઠેરા કનકના, પેંચી રત્ન જડીત,
ખાળુખંધ બાહે ધર્મા, મુદ્રિકા ચિત્ર વિચિત્ર.
તેથી દીપે દશ આંખળીયો દીનાનાથનીરે,
નીરખી નંદકુંવરને મન માઈ લલચાય.

હેતે.

અંકર પાયે અમકતાં, તોડા તેજ વિસેષ,
હસ્તે સોનાનાં સાંકળાં, અલંકાર બહુ બેશ;
જુમખે જુમખે ઝાઝી, ધુધરીનો અમકાર હેરે,
સેવી ચરણ કમલ જન પાએ પુર્ણ પવિત્ર.

હેતે.

હડપચી હીરો અગકતો, પામે મન વિશ્રામ,
નંદકુંવરને નીરખીને, પામે મન વિશ્રામ;
હસ્તે શંખ ચક્ર ને મદા પદ્મ ધારણ કરીરે,
ઉભા સન્મુખ શ્રીજી, ચઢે લોકના નાથ.

હેતે.

કનકપાવડી કૃષ્ણની, પાપ સમીપ સોઢાય,
ધર્મ છત્ર શીર ઉપરે, ધડી ધડી ચમર યાય;
છડીઠાર પ્રભુના સન્મુખ છડી પોઠારવારે;
રસિયા વસળે મારે હૃદયે પ્રાણાધાર.

હેતે.

આદતી સમે પ્રભુ આગળે, વૈષ્ણવ ભીડ અપાર,
અંજ ઉલટ માતો નથી, નીરખી નંદકુમાર;
કરેછે સ્તુતી પણી આમળીયા તુજ પદ પામવારે,
છે શીવરામને તારો એક આધાર.

હેતે.

મંગળા આરતી ૧ લી.

રસભીના રાય રણુછોડ, વસો મારી રૂઢીયામાં
સુખ સામર શ્રી રણુછોડ, વસો મારી રૂઢીયામાં;
ખાતસમે પ્રભુનાં મુખ નીરખી આનંદ ઉર ન સમાયરે
સુરનર મુનીવર વેદ વખાણે, નારક કારક માય.

વસો.

કોટી વદન છબી મુખપર વારી, અઠક્ષિત રૂપ અપારરે,
 મંગળ રૂપ મનોહર દીપ્તે, સેવક મુખ બંધાર;
 તાલ મૃદંગ વીણા રસ વાગે, મુખ મોરલી બનધોરરે, વસો.
 પ્રેમ કરીને સુધારસ પીધો, ગોપી ચંદ્ર કીશોર,
 કનકથાળ કપુર ભરી માંહ, પાંચે જોત પ્રકાશરે,
 આરતી ઉતાર મારા અલબેલાની, રાધારમણ વિલાસ. વસો.
 અષ્ટસિદ્ધિ આમળ ઉભી રહી, મુખથી કહે કરમોડરે,
 પ્રાણજીવન પુરશોતમ સ્વામી, રાજ કરો રણુછોડ. વસો.

આરતી ૨ છ.

મારે દીવાળી ચમ આજ, હરી મુખ જોવાને,
 મારે સરીયાં સેવકનાં કાજ બવ દુઃખ જોવાને. મારે.
 આજ દીવાળી કાલ દીવાળી હરી જોયા મેં ન્યાળીરે
 સુંદર મુખ જોવાને કાજે આંખલડી યાય કાળી. આજ.
 રતન જડીત સોનાની યાળી માંહી ભર્યો કપુરરે
 આરતી ઉતાર મારા અલબેલાની રવી ઉગમતે સુર. આજ.
 સાવ સોનાનો સુરજ ઉગ્યો દુધકે વરસ્યા મેધરે
 રામ કૃષ્ણ પ્રભુ એટલું માણું સેવાને અર્થે દેહ. આજ.

આરતી ૩ છ.

જય રણુછોડ રાયા પ્રભુ જય રણુછોડ રાયા,
 આરતી કીજે અલબેલાની, લોપે નર માયા. જય રણુછોડરાયા.
 મોરમુકુટ સિરજન બિરાજે, મણીમાણક લગકે-જોને મણીમાણકલગકે,
 પુષ્પ બહુ મુકતાનાં, તેરા ચરણ સુધી લગકે જય રણુછોડ.
 યામ કસુંખી ઝીણા ચીરખંધ હોયા બહુ ધરિયાં; (૨)
 આલ તિલક મણી માણક, મોતી બહુ ભરીયાં. જય.

- કેસર આઠ મકરાફૂત ફુંડળ, હવિ સૂત બેડ જડિયાં; (૨)
એક કટાણે બકુટિ ફેરાં, તણુ લુવન ધડિયાં. જય૦
- અમૃત્ય વરની આંખલડી, ધર્યું છે મુળક માથે, (૨)
મુખાર્વિંદ તણી શી શોભા, કેસર છે ભાથે. જય૦
- અમૃત્ય હીરા હોઠ ખીરાજે, કોટી રવિ ચળકે; (૨)
દોસ્તુબમણી કંઠમાં ઓપે, માળા બહુ લળકે. જય૦
- અનેક આલુપણુ રત્ન હેમનાં, પુષ્પવણી માળા; (૨)
ગુલસીહાર ચઢાવે પ્રભુને તે જન બહુ વહાવા. જય૦
- જરકસી જમો અંગે સોહે, વિષ વિષ બલી ખાતે; (૨)
ઈંદ્રાદિક બ્રહ્માદિક સર્વે, સ્તુતિ કરે ખાંતે જય૦
- ચતુર્ભુજ પુરષોત્તમ, પુરણુ અવિનાશી નામે; (૨)
થાંખ ચક્ર મદા પદ્મ ખીરાજે, પ્રભુજીને હસ્તે. જય૦
- કટિમેખલા પીતાંબર ઉપર, આંધ્યો છે પટકા; (૨)
દીનાનાથ દીસે છે દયાળુ, અજન્મ બન્યો લટકે. જય૦
- ચરણ કમળ આનંદ સાગર, પ્રભુ સેવક મુખકારી; (૨)
જે જન આવી નીરમે પ્રભુને, દુઃખ કાપે ભારી. જય૦
- છડી વાંસળી નેપૂર ઓપે, નટવરને વેશે;
ગોપ થકને માથો ચારી, ગોપી રમ્યા રાસે. જય૦
- દીનપાંદુ પ્રભુ આપ થયાછો ડંકપુર વાસી (૨)
હુકોરનાથ થકને બેઠા પોતે અવિનાશી. જય૦
- આઠ શિખર દરવાજા ઉપર ચોપડીમાં વસે (૨)
નોખત કમ્બ મુથે જે પ્રાણી, દુઃખ તેનાં સાથે. જય૦

દીનાનાથનાં દર્શન પ્રીતે જે આવી કરશે (૨)

કેરી જન્મનાં પ્રાયશ્ચિત તેનાં, પ્રભુ પળમાં કરશે.

જય૦

આરતી આ પુરષોત્તમ કેરી, પ્રેમ ધરી ગાશે, જે કોષ;

સુખ સંપત પામી તે પ્રાણી, વૈકુંઠે જશે.

જય૦

સાત વાર.

આદિતે આનંદ સૈયર કહુંછું, ગિરિધરશું માંડી પ્રિત ત્રજમાં રહુંછું.

સોમે પામ્યા સુખ શિવજી દુળીયારે, શ્રી નંદજીનો લાલ મુજને મળીયારે.

આ મંમજે મને હેત હરિશું લાગ્યું, આ હૃદયકમળતું આણુંહૈયેવાગ્યું.

આ બુધ આવ્યો શુદ્ધ જોવા આપણુ જઈએ, આ છાની કરીએ

ગુજ વહાલા થઈએ.

શુર અક્ષરપતિ પ્રતાપ સુખ છે સોનેરે, આ સખી ધણી આનંદ

રાધા વહુનેરે.

શુકરના સર્વે બોલ સોને મમતારે, આ લેતા તાળી હાથ રમની રમતારે

આ કનિશ્વરે સંદેશો હરિને દહાવ્યો, આ જોમ બન્યો છે આજ

રમવા આવોરે.

આ સાતવાર જે ગાય નરને નારીરે, તેનો વૈકુંઠમાં થાય વાસ દેવભોરારીરે

શ્રી રણછોડજીની પંદર તીથીઆ.

સખી પડવે તે પુરણુ અહા, જે કોષ જાણે, રૂડો રણછોડજીનો ધર્મ

વેદ વખાણે.

સખીખીજેભોડાણોજીબોલ, કહેછેએવારે, રાખસોરહેશેતોલ ઉપજે એવારે

સખીત્રીજેતુળસીનાંવન, પ્રભુનેધ્યાસરે, હાથમાંવાવેહરિનાંજન, શોભેસારોરે

સખી ચોથે આત્મા જય, વસમી વાટેરે, રૂઢિયામાં રણછોડરાય, મળવામાંદેરે.

સખી પાંચમે ખળ્યા પંથ, તટકાતનમાંરે સેવા કરે હરિનાં જન, મારા મનમરિ.

સખીછોછાપાં અંબધણીનાંધરીયારે, સખે રહ્યાસાયે રંગ હવે મનહરિયારે
 સખીસાતમેસુહરજ્યામમેહનમળીયારે, હુંતોઆવીશતમારેમામ ફેરાજિયારે
 સખી આઠમે જોડીવેહેલબળવંતમેહારે, પુર્વદેશમાં કરી મહેર, પંથમાંપેહારે.
 સખી નોમે નમવા જય આણીરાખેરે શેવકસુતા સાંઝીમાંય હરિરથહાંકેરે,
 સખીદશમેઆવ્યાહાકોરહરિરંભરસિયારે તેઠેકાણુહાકોરવહાલોમરોવસિયારે
 સખીએકાદશીનાદીનગુમળીધેયારે, મધરાતે આવ્યામહારાજ. હેરખુહેયારે.
 સખીબારસેબાંધ્યાછેમાલ, સેવકથીહાનારેસોનુતોસવાપાલ, પુંજમાંપાખ્યારે.
 સખીતેરશેગુમળીધેરપાછાફરિયારે, મધરાતેઆવ્યામહારાજકારજસરીયારે.
 સખીચૌદશેચરણામૃત પ્રેમેપીધારે, હરિકૃષ્ણધ્યાનંદલાલ, સંદેશતેકીધારે.
 સખી પુનમે પુનયાય, શોભા સારીરે, દશન કરવાને જયનર ને નારીરે.
 સખી પંદર તિથીસાતવાર, જોકાર્ધગાશેરે, તેનેમગશેહારકાંનાથ, વૈકુંઠજશેરે.

શ્રી હરીની આરતિ.

જય દેવ જય દેવ જય રાધારમણા, પ્રભુ જય રાધારમણા;

જય ગોપીજન વલ્લભ, (૨) હુઝ સકળ શ્રમના,

જય દેવ જય દેવ. ટેક. ૧

જય જય કુંજવિહારી, જય ગોકુલરાયા, પ્રભુ જય ગોકુલરાયા

વૃન્દવિધુ રાસબિહારી (૨) નિજજન સુખ દાયા. જય દેવ. ૨

જય વૃન્દાવનવાસી, જય જય ગિરિધારી, પ્રભુ જય જય ગિરિધારી

ગોપીજન મનરંજન (૨) જય મુરલીધારી, જય દેવ. ૩

જય જય દેવકીનન્દન, જય મથુરાધીશા, પ્રભુ જય મથુરાધીશા;

નન્દ યશોદા નન્દન (૨) જય જય જમદીશા. જય દેવ. ૪

જય જય કેસ નિકન્દન, દાનવ કુલ દલના, પ્રભુ દાનવ કુલ દલના;

- મકતબન પ્રતિપાલક (૨) જય દુર્જન હલના; જય દેવ ૦ ૫
 જય સુન્દર શામળીયા, પીતાબરધારી, પ્રભુ પીતાબરધારી,
 મોર મુકુટ શિર શોભે (૨) અતી મંગળકારી; જય દેવ ૦ ૬
 કર્ણુ વિષે શુભ કુણ્ડલ, મંકરાકૃતિ શોભે, પ્રભુ મંકરાકૃતિ શોભે,
 નાસાત્રે મુક્તાશળ (૨) જોતાં મન લોભે. જય દેવ ૦ ૭
 હાથે કૌસ્તુભ ઝગકે મણિમુક્તામાળા, પ્રભુ મણિમુક્તામાળા,
 બાહે બાણુ બીરાજે, (૨) અતિશય તેજગા; જય દેવ ૦ ૮
 કટીયે કિંકિણિ રણુકે, નુપુર ચરણવિષે, પ્રભુ નુપુર ચરણ વિષે,
 મણિબધે મણિમૂળુ, મણિબધે મણિકંઠુ, અતી સુન્દર દીસે. જય ૦ ૯
 બાલે તિલક વિજ્ઞાળ, શોભે મૃગમદનું, પ્રભુ કેસર મૃગમદનું
 વનમાળા પર શુંજે, (૨) ટોણું ષટપદનું, જય દેવ ૦ ૧૦
 હસિત વદન કરી ઉભા, મુજ સામું જોઈ પ્રભુ મુજ સામું જોઈ;
 કૃપા કટાક્ષે દુખડાં (૨) સહુ નાંખ્યા ખોઈ જય દેવ ૦ ૧૧
 એવા હરિ નિરખી મેં, લ્હાવો સર્વ લલો પ્રભુ લ્હાવો સર્વ લલો,
 પ્રપંચ આશા છુટી (૨) ભવ બધ બરમ થયો. જય દેવ ૦ ૧૨
 હવે વિનંતી એટલી, શ્રીહરી તવ ચરણે, પ્રભુ શ્રીહરી તવ ચરણે;
 મુને નિરંતર રાખો (૨) દાસ કરી ચરણે, જય દેવ ૦ ૧૩
 બાહે મૂઠી તરછોડો, તો નિજ શ્રદ્ધ હારો, પ્રભુ તો નિજ શ્રદ્ધ હારો
 એવા મજુશો તેવો (૨) હું પણ ઉદ્ધારો જય દેવ ૦ ૧૪
 એવી હરિની આરતી, જે હેતે ગારો, પ્રભુ જે હેતે ગારો;
 હરિદાસ પ્રભુ તેને (૨) પ્રેમામૃત પારો, જય દેવ ૦ ૧૫
 જય દેવ જય દેવ, જય રાધારમણા, પ્રભુ જય રાધારમણા;
 જય ગોપીજન વક્ત્રમ, (૨) દુખ સહસ સમના. જય દેવ ૦ ૧૬

ડાકોર આવનાર યાત્રાળુઓને

અમત્યની સુચના.

ડાકોર તીર્થના આદિ દેવ શ્રીડંકનાથ મહાદેવ છે, અને જે નામથી આ તીર્થનું નામ ડંકપુર હશે ડાકોર પડ્યું છે. અને જે અમત્ય શ્રી દ્વારકાનાથ ડાકોરમાં પધાર્યા છે. અને તેમના દેવળ પોતે ધણી સમય નિવાસ કરેલો છે ત્યાંખાદ મોટા દેવળમાં પધાર્યા છે. વધુ માટે શ્રી ડાકોર મહાત્મ વાંચો. ડાકોરમાં આવી શ્રી ગો તીર્થમાં રનાન કરી શ્રી ડંકનાથના પ્રથમ દર્શન કરવાથી યા પરિપૂર્ણ થાય છે. અને મનના મનોર્થ સફળ થાય છે.

શ્રી

પ્રભુચરણાર ખીંદુઓ નમઃ

કુંડળીયા છંદ.

- ૧ દેવદીવાળી દીનકો સંવત આદ્યખાર: પુરી દ્વારિકાં જય કે અહીલાયો મોરાર,
- ૨ અહીલાયો મોરાર ડંકપુર ડંકાદનાઃધન ખોડાણુ બક્તનાથકું વસકરેલીના;
- ૩ ધનધન ગુજર દેસદેસમે બા ખુલાલી; જયજય શ્રી: જુહોડપધારેદેવદીવાલી.
- ૪ હંચુહરીકા દેખકે બયો વાકલ રખેલોક. પીંછે ધાએ ગુમલીકરમે પૂરણુશોક
- ૫ હરમે પૂરણુ શોક દુડતે ડાકોર આએ: પ્રભુ આઆ કોપાય નાયકું નીરધુપાએ
- ૬ તોસાબદ જન્મ તીરધારતખડયાઅરીકા: લાસઅદેલપટાય જુલાએ વરણુહરી.
- ૭ અરણુઅરણુકા સાબસ પૂરણુકાનો કોડસવાવાલકી નથસં રણુહોડોરણુહા
- ૮ રણુહોડોરણુહોડોરણુમે ડંકાદીના: બક્તાધન ભગવાન મનેરય પૂરણુકીન
- ૯ દેવળ ડંકે સ્થાન કુપાએ અસરના સરન: તાકેપુજનકાજપધાર પાદુઅ

વિશ્વકર્મા પુત્રાણુ રાગ રાગણી મુંદર યાત્રો સાથેનું ર. ૧-૪-

હલેશ્વરી માતાનાં દર્શન કરો.

બુકસેલર મનસુખરામ રણુછોડ.

સરસ્વતી પ્રસ્તકાલયના માલિક મુ. ડાકોર.

